

Fa Ede

Komputertavas

kicszerélhető eldobható gicctáj
műmadarak fütyülnek zöld drótágakon
az áprilisi szélben méregtelenséget utánzó pótpatak
az út már csak járművek zajtól kék futószalagja
a messzeségben muzeális erdők maradéka füstöl

MISTER DRÓN fel-alá lépked
majd röpködni kezd egy szintetikus kertben TAVASZPROGRAMJA MŰKÖDÉSBE
LÉPETT

de a nagy időtlen ujjongás még itt száll
SÍPOL-DOBOL BACH JÁNOS SEBESTYÉN
AKKORD-ÖKLÉVEL AZ EGET VERI

Jeremiád

kultúránk vén vastorony
kor-szaggatta kristályrácsai végüket járják
maholnap ránk dől
ki kell cserélni (Júdás-pénzért)

az elkésett versben-sírásban
semmi vigasz

Műhelyemben

tömörség-üllón verem magamat
vasként gyűrődik-nyúlik egész lényem e pörölymunkától
de mit ér az önkovácsolás?
CÉL s IRÁNY sehol
száguld a sűrítettség
szótömbök
hullnak

„ÖNÁMÍTÓ LÉGY”
röhög rám szorongásom
a szív barlangjából

Szivacs

lenyűgöz ez a kis élő őskövület
afféle rögeszmén támad
talán ezt az apró állatocskát utánoztam mindig
és azon nyomban aggódni kezdek
ha már csak szivacs-rangú az eszméletem
jól együttpulzálók-e az emberi múlt jelen és jövő
meg a világmindenség információ- por- és tűztengerével?
*TŰRHETŐEN ÁTSZŪRÖM-MEGEMÉSZTEM-E
A SZÉPSÉGET S A MOCSKOT?*

Szülőföldi éjjel

egy motorbicikli húz a hold alá barna zajt
bádoghangú elbeszélés
duruzsolnak víg életerői
rejtett kórok vészjele pattog
hajszolt fémdúvadként zihál a dombra
völgy-iránt már zümmögő derűs méhecskét játszik

benne van mindenlény és dolog sorsa
itt nem rohannak rázajongó vetélytársak
és a hangok fullasztó hálója sehol

az erdőbolyhos és épületszilánkos falucska dombjai
meg a kerekded sárga holdcsönd között
lassan morog elmagányos motor-monológia